

## [A. M. Hansen.]

Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen kunde minde om 1927, for naar man taler om Tjenestemandsløve, synes jeg ikke Aars-tallet 1927 passer, dette Aarstal passer kun til det ene Ord: Nedskæring. Derimod blev Lovværket af 1919 bygget saaledes op, at dets Principper og Systemer har kunnet bestaa til Dato, og jeg tror ogsaa, at de vil bestaa langt ud i Fremtiden.

Hovedprincipperne er efter min Mening, at der gennem Tillægene og Pensionsordningen skabes et fast og varigt Forhold mellem Staten og dens Tjenestemænd, at der aabnes Muligheder for den dygtige og energiske Tjenestemand til at arbejde sig opad til mere ansvarsfulde og derfor ogsaa bedre lønede Stillinger, og at en Del af Lønningen er glidende i Forhold til de skiftende Priser paa Livsforbrødenheder. Med Fastholden af disse Principper har Kommissionen af 1929 forsøgt at bøde paa de Mangler, som Tiden og Erfaringerne har vist der var i den gældende Lov.

Det blev fra Kommissionens første Arbejdsdag stærkt betonet af Kommissionens Formand, at Revisionen ikke kunde gaa ud paa at tilvejebringe en generel Lønforhøjelse, og stod dette maaske til at begynde med ikke lige klart for alle Kommissionens Medlemmer, saa viste det sig, efterhaanden som Tiden gik, at alle Medlemmerne, ogsaa Repræsentanterne for Tjenestemandorganisationerne, kunde slutte sig til et Arbejdsprogram, der gik ud paa en Revision, der ikke medførte store og uoverkommelige Udgiftsbeløb for Staten.

De politiske Partier, som danner Oppositionen, har Gang paa Gang baade her i Salen og i endnu højere Grad paa Møder og i Pressen givet Udtryk for, at Regeringen og de Partier, som støtter den, har givet Tjenestemændene Løfter, som de ikke har holdt eller har villet holde. Denne Paastand er uden Grundlag. Vi har kritiseret, at man i 1927 borttog 3 Portioner af Dyrtidstillægget og 10 pCt. af Konjunkturtillægget, altsaa af det, som ifølge det gældende Pristal med Rette tilkom Tjenestemændene.

Vi fandt denne Nedskæring uretfærdig, idet den tog forholdsvis mest fra de lavest lønede Tjenestemænd, uden at Prisniveauet altsaa gav nogen Begrundelse derfor. Nu er Priserne imidlertid dalet, det Prisniveau, vi har nu, ligger under det, som Nedskæringen forudsatte, og den Nedgang i Dyrtids- og Konjunkturtillægget, som Tjenestemændene i Overensstemmelse med det nuværende Prisniveau vil faa til 1. April, og som betyder

en Besparelse for Staten paa 6½ Mill. Kr., vil de faa, uanset om den nugældende Lov bestaar, eller om dette Lovforslag ophøjes til Lov; thi den Bestemmelse, som lovfæstede i 1925 under den højtærede Finansministers forrige Ministerperiode, og som medførte, at Konjunkturtillægget blev automatisk glidende med 10 pCt., for hver Gang Dyrtidstillægget faldt eller steg med 2 Portioner, staa ved Magt endnu, og det medfører, at Tjenestemændene til 1. April ifølge det Pristal, der er blevet offentliggjort for et Par Dage siden, vil miste 1 Portion af Dyrtidstillægget samt 10 pCt. af Konjunkturtillægget efter den gældende Tjenestemandsløve. Hvis det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov, vil Tjenestemændene miste et tilsvarende Beløb, maaske med nogle faa Kroners Forskel, af det i Lovforslaget indførte Reguleringsstillæg, som træder i Stedet for det nugældende Dyrtids- og Konjunkturtillæg.

Der er derfor ikke noget sagligt Grundlag for den af Oppositionspartierne rejste Kritik; thi hvad man end mener om Nedskæringen i 1927, om dens Omfang, dens Princip og Tidspunktet for dens Indførelse, saa maa formentlig alle være enige om, at man ikke kan forlange eller forvente, at en Regering og Rigsdag i 1931 skal yde Erstatning for Lønningsbeløb, der maatte være unddraget Tjenestemændene i de foregaaende Aar ved en Lovgivning, som det nuværende Flertal i denne Sal ikke havde Magt til at forhindre.

Men det er stadigvæk den Streng, der spilles paa, baade fra konservativ og fra Venstres Side. Man taler nok saa smukt fra Venstres Side, som vi nu hørte det, om Enighed i Lønningssspørgsmaal; men man hører ofte andre Udtalelser, særlig ude paa Møder og ser det i Venstres Presse. For nylig har jeg set et Referat af en Tale, som Venstres tidligere Formand, Postmester Hagbart Berg har holdt, jeg tror, det var paa Mors. Referatet har jeg fra Venstres Presse, og ifølge det siger han:

„Vi husker jo, hvordan det fra den Side i 1927 blev bebrejdet Venstre, at vi gav de høje Lønninger mere end de lave. Hvad ser vi nu? Hvis Venstre har udført en udemokratisk Handling i 1927, saa havde det dog været den nuværende Regerings Pligt at gøre det godt igen og at give de største Tillæg til de smaa Lønninger. Men vi ser nu, at Postbudet eller Portøren paa ældste Løn faar en Forhøjelse paa 50 Kr. om Aaret, mens Departementschefens Løn stiger med 1 800 Kr.“

Naar jeg fremdrager dette Referat af en Tale, holdt af Hr. Postmester Hagbart Berg, er det ikke alene, fordi han er forhenværende